

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532356000/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Plei først din Mave, derpaa plei din Lever,
Plei saa dit Hjerter syvende og sidst.
Den første anbefaler jeg Genever,
Den anden Dueblod, det sidste List.
Dem alle tre, at de for vidt ei svæver,
At vel de mærke dem som sandt og vist:
Hvad forfra viser sig som meest behageligt,
Paa Ryggen er bedrages- og beklageligt.

Svæk ei din Sjæl ved altformegen Rørelse,
Brænd ei den ud med Lidenskabets Ild.
Agt paa Dig Selv, naar Tanken friste vil
Din Aand med Trods, dit Hjerter med Forførelse.
Stol mindst af alle Sandser paa din Hørelse,
Men luk dit Øie op for Livets Spil.
Og, at Du Alt paa rette Hylde stiller:
Brug ei convexe men concave Brilller.

Spænd Tankens Bue før dens Kraft er tabt.
Tag Verden som igjen Dig Verden tager.
Nyt Tiden, som var ei Du evig skabt.
Øv Taalmod, naar den indre Orm Dig nager,
Naar Glædens Stemme døer i Sorgens Klager,
Og Haabets Aandedrag er engt og kraapt;
Men først og sidst, see gennem Livets Farve:
See hvad det her er Aand, og hvad kun Larve!

Med denne Skat af kraftige Sententser,
Som jeg *ad libitum* en anden Gang
Forøge skal, hvis Publicum det ændrer,
Gaaer jeg til Catastrophen i min Sang,
Vel naac ei disse Ordsprog Viisdoms Grændser,
Maaskee de Manges Øre fade klang,
Dog er min Trost, at selv de Salomonske
Fik deres største Værd ved det Laconiske. –